

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, 30 stycznia 2009 r.

VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
DSPA-140-322(5)/08

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Przekazuję przyjęte przez **Radę Ministrów stanowisko** wobec komisyjnego projektu ustawy:

- **o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych** (druk nr 1405).

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Finansów do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

(-) Donald Tusk

Stanowisko Rządu

w sprawie komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (druk sejmowy nr 1405), zgłoszonego przez sejmową Komisję Nadzwyczajną „Przyjazne Państwo”

Komisyjny projekt przewiduje nowelizację ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”.

Jak wskazują projektodawcy ich celem jest zwiększenie jednorazowej wartości świadczeń, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 68a ustawy, ze 100 zł do 500 zł.

Obecnie na podstawie przedmiotowego przepisu wolna od podatku jest wartość nieodpłatnych świadczeń, o których mowa w art. 20 ust. 1 ustawy, otrzymanych od świadczeniodawcy w związku z jego promocją lub reklamą – jeżeli jednorazowa wartość tych świadczeń nie przekracza kwoty 100 zł; zwolnienie nie ma zastosowania, jeżeli świadczenie jest dokonywane na rzecz pracownika świadczeniodawcy lub osoby pozostającej ze świadczeniodawcą w stosunku cywilnoprawnym.

Jeżeli świadczenie przewyższa tę kwotę podmiot dokonujący na rzecz podatnika świadczenia (zarówno o charakterze pieniężnym jak i niepieniężnym) jest zobowiązany sporządzić informację PIT-8C, dla podatnika i właściwego dla niego urzędu skarbowego w terminie do końca lutego roku następującego po roku podatkowym, na podstawie art. 42a ustawy. Wykazywana w informacji PIT-8C kwota, podlega opodatkowaniu na ogólnych zasadach przy zastosowaniu skali podatkowej. W trakcie roku nie jest od niego naliczana i pobierana zaliczka na podatek dochodowy.

Opodatkowanie tego rodzaju dochodów następuje w rozliczeniu rocznym, tj. w zeznaniu podatkowym (PIT-36).

W informacji PIT-8C wykazuje się wyłącznie wartość świadczenia, które nie spełnia przesłanek umowy darowizny w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz.U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.). Bowiem w myśl art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, przepisów tej ustawy nie stosuje się do przychodów podlegających przepisom o podatku od spadków i darowizn.

W ocenie projektodawców, poprzez proponowaną zmianę nastąpi ograniczenie obowiązków sprawozdawczo-informacyjnych podmiotów gospodarczych, które są dla nich uciążliwe, m.in. z uwagi na trudności związane z uzyskaniem wszystkich niezbędnych informacji do sporządzenia informacji PIT-8C oraz utrudniają i komplikują działania marketingowe osób prawnych, np. rozdawanie prezentów i gadżetów reklamowych. Poprzez podwyższenie kwoty wartości dokonanych świadczeń podlegających obowiązkowi informacyjnemu – powyżej 500 zł, z jednej strony złagodzone zostaną rozbudowane obowiązki sprawozdawcze podmiotów gospodarczych, co spowoduje poszerzenie swobody prowadzenia działalności gospodarczej, a z drugiej strony zachowana zostanie ochrona źródeł finansowania budżetu państwa. Zdaniem projektodawców, dotychczasowe rozwiązanie nakłada na przedsiębiorców niepotrzebny obowiązek informowania urzędów skarbowych o dokonanych przysporzeniach

majątkowych przekraczających kwotę 100 zł i utrudnia wręczanie podarunków w celach marketingowych.

Ponadto w ocenie projektodawców, istnienie obowiązku sporządzenia przez zobowiązany do tego podmiot informacji PIT-8C stanowi swego rodzaju „donos” dotyczący przychodów z innych źródeł, które podatnik i tak jest zobligowany wykazać w zeznaniu podatkowym, z wyjątkiem objętych zwolnieniem od podatku.

Nie sposób zgodzić się z taką argumentacją, gdyż sporządzanie informacji PIT-8C, na podstawie art. 42a ustawy, ma na celu ułatwienie podatnikom prawidłowego rozliczenia się z podatku dochodowego za dany rok podatkowy. Bez informacji od świadczeniodawcy, która zawiera informacje o wysokości uzyskanego przychodu podatnikowi byłoby znacznie trudniej wywiązać się z obowiązku wobec fiskusa. Przyjmując tok rozumowania przedstawiony przez projektodawców można byłoby dojść do wniosku, że inne informacje podatkowe, do których sporządzania zobligowane są podmioty, np. zakłady pracy, zleceniodawcy, podmioty wypłacające stypendia, również są zbędne, gdyż wykazane w nich przychody czy pobrane zaliczki na podatek są „donosem” sporządzanym na potrzeby fiskusa. Trudno byłoby jednak wyobrazić sobie skutki rezygnacji ze sporządzania tych informacji, zarówno dla samych podatników obowiązanych do prawidłowego obliczenia należnego za dany rok podatku, jak i organów podatkowych, uprawnionych do weryfikacji składanych zeznań podatkowych.

Niewątpliwie należy zgodzić się co do tego, iż zmiana w art. 21 ust. 1 pkt 68a ustawy, polegająca na podwyższeniu dotychczasowego limitu zwolnienia spowoduje zmniejszenie obowiązków informacyjnych, ciążyących na podmiotach-swiadczeniodawcach. Tym niemniej uzasadniony sprzeciw musi budzić kwota zwolnienia, proponowana w projekcie ustawy. Podwyższenie limitu zwolnienia aż do 500 zł wartości jednorazowego świadczenia, nie znajduje uzasadnienia, zwłaszcza biorąc pod uwagę wysokość najniższych obowiązujących świadczeń, w tym: emerytalnych - 636,29 zł, rentowych - 489,44 zł, oraz najniższego zasiłku dla bezrobotnych, który od dnia 1 czerwca 2008 r. wynosi 441,50 zł. Zauważyć należy, iż świadczenia te są należnościami miesięcznymi i podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych.

Należy również zwrócić uwagę, że projektodawca w swojej propozycji zmiany aktu prawnego nie uwzględnił faktu, że zmiana w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych pociąga za sobą ogromne konsekwencje w ustawie o podatku od towarów i usług. W ustawie tej bowiem w treści art. 7 ust. 4 pkt 1 występuje odniesienie do kwoty, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 68a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, przy określaniu prezentów o małej wartości, których przekazywanie nie jest opodatkowane podatkiem od towarów i usług.

Zaznaczenia wymaga, że przepisy w zakresie małych prezentów były przedmiotem nowelizacji ustawy o podatku od towarów i usług, uchwalonej w dniu 7 listopada 2008 r., w której zwiększono jednostkową cenę małego prezentu do kwoty 10 zł. Nie ma zatem uzasadnienia do wprowadzenia kolejnych zmian w tym zakresie, a do tego doszłoby niejako automatycznie wskutek podniesienia limitu w przepisach dotyczących podatku dochodowego.

Zawarte w projekcie komisyjnym zmiany powodowałyby znaczne skutki budżetowe.

Proponowane zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych wpływałyby na pojęcie małych prezentów w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, w sposób

który budziłby wątpliwości co do ich zgodności z prawem Unii Europejskiej. Trudno bowiem uznać za małe prezenty, w rozumieniu dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, prezenty o łącznej wartości 500 zł.

Dlatego też kompromisowym rozwiązaniem, godzącym zarówno interesy podmiotów przekazujących świadczenia w związku z promocją lub reklamą, jak i budżetu państwa, byłoby podwyższenie limitu zwolnienia ze 100 zł do 200 zł, zamiast proponowanych w projekcie 500 zł. Takie rozwiązanie pozwoli na osiągnięcie celu, jakim jest ograniczenie obowiązków informacyjnych obciążających świadczeniodawców, z drugiej natomiast strony skutek dla finansów publicznych z tytułu zmniejszenia dochodów z podatku dochodowego od osób fizycznych będzie niższy od zakładanego przez projektodawców i wyniesie ca' 5 mln zł, zamiast projektowanych 20 mln.

Przyjęciu jednak tych kompromisowych rozwiązań powinna towarzyszyć zmiana *art. 7 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług* (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.) w kierunku, który zachowywałby obowiązujące zasady w podatku od towarów i usług. Tym samym tytuł komisyjnego projektu zostałby zmieniony na: „*ustawa o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług*” i art. 2 otrzymałby brzmienie:

„*Art. 2. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.²⁾) w art. 7 w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:*

„*1) o łącznej wartości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 100 zł, jeżeli podatnik prowadzi ewidencję pozwalającą na ustalenie tożsamości tych osób;*”

Takie rozwiązanie pozwoli oddzielić rozwiązania zawarte w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych od rozwiązań obowiązujących w ustawie o podatku od towarów i usług.

Oszacowanie skutków budżetowych w podatku od towarów i usług, nie jest możliwe gdyż nie jest znana liczba podatników przekazujących tego typu prezenty, średnia liczba osób, które te prezenty otrzymują ani roczna wartość tych prezentów.

Jednakże przy założeniu, że każdy z podatników VAT czynnych przekazałby w ciągu roku jednej osobie prezenty o wartości 500 zł, to skutek ten wyniósłby około -130 mln zł. W przypadku przyjęcia propozycji dotyczącej wartości prezentów w wysokości 200 zł byłaby to kwota -30 mln zł. Natomiast w przypadku wzięcia pod uwagę w szacunku tylko 50% podatników, skutek wyniósłby odpowiednio około -65 mln i -16 mln.

Mając powyższe na uwadze Rada Ministrów wnioskuje o kontynuowanie prac nad projektem pod warunkiem zmiany projektu w zaproponowanym powyżej kształcie.